

Препоручујемо Нашем министру финансије, а и свима Нашим министрима, у колико се кога тиче, да овај закон изврше; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се поковавају.

24. Јануара, 1878 год.
у главноме стану
у граду Нишу.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
министар грађевина,*

Стевца Михаиловић с. р.

*Министар иностраних дела, и по
потреби заступањем председника
министарског савета,*

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојековић с. р.

Министар просвете и црквених дела

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

*Министар војне
артиљеријски пуковник,*

С. Грујић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,
КЊАЗ СРПСКИ

На предлог Нашег министарског савета,

Узимајући у обзир, да смо Нашом Владалачком Прокламацијом од 1. Децембра 1877. године позвали наново народ српски на оружје за ослобођење и независност, као и да је томе морала претходити мобилизација наше стајаће и народне војске, у којој је дужан сваки Србин и српски грађанин да служи,

Узимајући даље у обзир то, што старешине народне војске и сви из грађанског стања, који се одређују на војне дужности, немају права на накнаду за путне и подвозне трошкове, па је следствено, да ове, зарад једнакости, не уживају ни официри, ни грађански чиновници, па ни државне слуге, који се на војне дужности одређују, за време мобилизације и трајања рата и ратнога стања;

На основу члана 56. устава земаљског,

Наредили смо и наређујемо што ће силу закона имати:

Члан 1.

Од дана наређења мобилизације војске, а то је од дванајестог Новембра прошле 1877. године, па све докле буде трајало ратно стање и до свршетка демобилизације, обуставља се плаћање путних и подвозних трошкова одређених у закону од 21. Фебруара 1864. године (збор. XVII. стр. 55. и 56.)

свима официрима и у опште чиновницима, званичницима и служитељима како војног тако и грађанског реда, који се одреде и врше војне дужности.

Члан 2.

Закон овај ступа у живот данас.

Препоручујемо Нашем министру војном, да овај закон обнародује, а свима Нашим министрима у колико се кога тиче, да га изврше; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

28 Јануара 1878 год.
у граду Нашу.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
министар грађевина,*

Стевча Михаиловић с. р.

Министар иностраних дела, и по потреби заслужник председника министарског савета

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

*Министар војни,
артиљеријски пуковник,*

С. Грујић с. р.

Према условима примирја, осим представника царско-руске војске генерал-штабног пуковника Бобринска, одређени су били и од стране царско-отоманске и од стране српске војске, нарочити комисари, који су питање о *демаркацијској линији* између турске и српске војске решили. Ова је комисија почела свој рад у Брањи 10-ог, а окончала 12-ог Фебруара 1878 год. Протокол њеног рада гласи:

РЕШЕЊЕ КОМИСИЈЕ

одређене за постављање демаркационе линије између отоманских и српских трупа.

У след примирја, закљученог у Адријанопољу (Једрену) 19. Јануара 1878, ми потписани, изасланици царско-отомански, именовани дивизијским ђенералом Асао-нашом: потпуковник коњички Мустафа беј, коњички мајор Исман Ефенди, и кабинет савитетски Коњарски, и одређени дивизијским ђенералом Хаффе-нашом: ђенерал-штабни потпуковник Сали беј, и начелник савитета, мајор Масхар беј, — с једне стране; а од српских трупа Његова Светлост владајући кнез српски и главнокомандујући српске војске, одредио је: ђенерал-штабног пуковника Луб. Ивановића, ђенералштабне мајоре: Јована Петровића и Јеврема Великировића и пешадијског мајора Драг. Франасовића; а као руски изасланик именован од Његовог царског височества, главнокомандујућег царско-руске војске, Великог Кнеза Николе, ђенералштабни пуковник Бобринков, — саставише се у комисији 10-ог текућег месеца Фебруара у Брањи, да одреде демаркациону зону од Цуме, преко Брање, до границе Ново-Пазарског санџака, ради склопања ове границе са Србијом, сагласили су се у следећим:

1. Сагласно 2 и 3 члану именоване конвенције за примирје, демаркациона линија, почињући од врха Аризванице прелази Струму код моста Трака-Хан, иде дуж венаца: Лешка врх, Свегро-планина, Гитка Карвена Јабука, пресеца насин који из Бустендила у Егри-Паланку води као и границу санџака код села Скакавице, уирава се на село Дрешино, Јево, води веном брега Дунавнице, и прелазећи вододелницу речница